

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

30. november 2017*

Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Sinise ja hõbedase värvi kombinatsioonist koosnev Euroopa Liidu kaubamärk – Absoluutne keeldumispõhjus – Piisavalt selge ja täpne graafiline kujutis – Vajadus süstemaatilise paigutuse järele, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil – Õiguspärane ootus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 4 ja artikli 7 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 4 ja artikli 7 lõike 1 punkt a)

Liidetud kohtuasjades T-101/15 ja T-102/15,

Red Bull GmbH, asukoht Fuschl am See (Austria), esindaja: advokaat A. Renck,

hageja,

keda toetab

Marques, asukoht Leicester (Ühendkuningriik), esindajad: *solicitor* R. Mallinson ja *solicitor* F. Delord, hiljem *solicitor* R. Mallinson,

menetlusse astuja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja,

teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Optimum Mark sp. z o.o., asukoht Varssavi (Poola), esindajad: advokaadid R. Skubisz, M. Mazurek, J. Dudzik ja E. Jaroszyńska-Kozłowska,

mille ese on kaks hagi, mis on esitatud EUIPO esimese apellatsioonikoja 2. detsembri 2014. aasta kahe otsuse (asjad R 2037/2013-1 ja R 2036/2013-1) peale, mis käsitlevad kahte Optimum Marki ja Red Bulli vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: president M. Prek, kohtunikud E. Buttigieg ja B. Berke (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik J. Weychert,

arvestades 26. veebruaril 2015 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusi,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades 11. juunil 2015 Üldkohtu kantseleisse saabunud EUIPO vastuseid,
arvestades 5. juunil 2015 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,
arvestades 1. septembril 2015 kohtuasjas T-101/15 Üldkohtu kantseleisse saabunud repliike,
arvestades 19. novembril 2015 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja vasturepliike,
arvestades 18. novembri 2015. aasta kohtumäärust, millega anti Marques'ile luba astuda hageja nõuete toetuseks menetlusse,
arvestades 6. jaanuaril ja 22. märtsil 2016 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja Marques'i seisukohti,
arvestades 22. märtsil 2016 Üldkohtu kantseleisse saabunud hageja seisukohti,
arvestades 21. märtsil 2016 Üldkohtu kantseleisse saabunud EUIPO seisukohti,
arvestades 22. märtsil 2016 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,
arvestades 9. detsembri 2016. aasta kohtumäärust, millega kohtuasjad T-101/15 ja T-102/15 liidetakse menetluse suulise osa ja kohtuotsuse huvides,
arvestades Üldkohtu kodade koosseisu muutumist,
arvestades 10. märtsil 2017 toimunud kohtuistungil esitatut,
on teinud järgmise

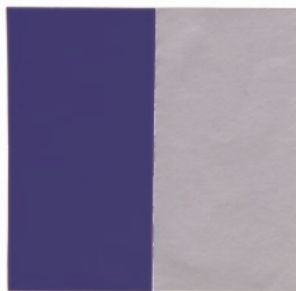
otsuse

Vaidluse taust

Kohtuasi T-101/15

- 1 Hageja Red Bull GmbH esitas 15. jaanuaril 2002 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) vastavalt nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusele (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146 (muudetud kujul); see määrus asendati nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) (muudetud kujul), mis asendati omakorda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1).

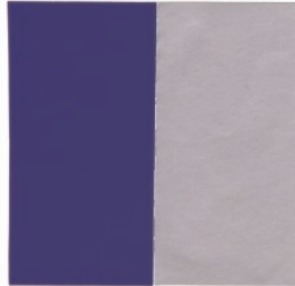
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, (edaspidi „esimene vaidlusalune kaubamärk“) on alljärgnev kahe värvi kui sellise kombinatsioon:

- 3 Hageja esitas 30. juuni 2003. aasta teatega täiendavad dokumendid selle tõenduseks, et esimene vaidlusalune kaubamärk on kasutamise käigus omandanud eristusvõime. Hageja esitas 11. oktoobril 2004 esimese vaidlusaluse kaubamärgi kirjelduse, mis on sõnastatud järgmiselt: „Taotletud kaitse hõlmab sinist (RAL 5002) ja hõbedast (RAL 9006) värvi. Värvide proportsioon on umbes 50%–50%“.
- 4 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja muudetud kujul) klassi 32 ning vastavad kirjeldusele: „energiajoojid“.
- 5 ELi kaubamärgi taotlus avaldati 7. märtsi 2005. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 10/2005. Esimene vaidlusalune kaubamärk registreeriti 25. juulil 2005 numbriga 002534774 ning registreeringule lisati mäрге, et see on kasutamise käigus omandanud eristusvõime, ja eespool punktis 3 esitatud kirjeldus.
- 6 Menetlusse astuja Optimum Mark sp. z o.o. esitas 20. septembril 2013 määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti a (nüüd määruse 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt a) alusel koostoimes nimetatud määruse artikli 7 lõike 1 punktidega a, b ja d (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid a, b ja d) ja artikli 52 lõike 1 punktiga b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt b) esimese vaidlusaluse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse seoses kõigi kaupadega, millele on osutatud eespool punktis 4.
- 7 Kehtetuks tunnistamise taotlust põhjendati järgmiselt:
- esimene vaidlusalune kaubamärk ei vasta määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis a esitatud nõuetele, kuna tema graafiline kujutis ei täida kohtupraktikas seatud tingimusi, mille kohaselt graafiline kujutis peab olema selge, täpne, iseenesest täielik, kergesti kättesaadav, arusaadav, püsiv ja objektiivne ning hõlmama süstemaatilist paigutust, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil;
 - esimese vaidlusaluse kaubamärgi registreerimistaotlusele lisatud kirjelduse sõnastus võimaldab nende kahe värvi proportsioonis „umbes“ 50%–50% arvukaid eri kombinatsioone ja seega mitut paigutust, mistõttu tarbijad ei saa ostu täie kindlusega korrata.

Kohtuasi T-102/15

- 8 Hageja esitas 1. oktoobril 2010 EUIPO-le määruse nr 207/2009 alusel teise ELi kaubamärgi registreerimise taotluse. Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, (edaspidi „teine vaidlusalune kaubamärk“) on alljärgnev kahe värvi kui sellise kombinatsioon:

- 9 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad Nizza kokkuleppe klassi 32 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „energiajooigid“.
- 10 ELi kaubamärgi taotlus avaldati 29. novembri 2010. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 48/2011.
- 11 Kontrollija andis 22. detsembril 2010 komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) eeskirja 9 lõike 3 alusel välja teate selle kohta, et vorminõuded on jäetud täitmata, tuues välja, et kaubamärgi kirjelduse jaoks ette nähtud väljal ei ole märgitud, mis proportsioonis igat värvi toodetel kasutatakse, ning täpsustatud viisi, kuidas neid värve on näha. Kontrollija palus hagejal täpsustada, „mis proportsioonis neid kahte värvi kasutatakse (nt samas proportsioonis) ning viisi, kuidas neid värve on näha“.
- 12 Hageja andis 10. veebruaril 2011 kontrollijale teada, et „nagu nõutud [kontrollija] 22. detsembri 2010. aasta teates, annab [ta] EUIPO-le teada, [...] et neid kahte värvi kasutatakse samas proportsioonis ja kõrvutiasetatuna“.
- 13 Teine vaidlusalune kaubamärk registreeriti kasutamise käigus omandatud eristusvõime põhjal 8. märtsil 2011 ning registreeringule lisati märke värvide kohta: „sinine (Pantone 2747 C), hõbedane (Pantone 877 C)“ ja kirjeldus: „neid kahte värvi kasutatakse samas proportsioonis ja kõrvutiasetatuna“.
- 14 Menetlusse astuja esitas määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktile a koostoimes artikli 7 lõike 1 punktidega a, b ja d ning artikli 52 lõike 1 punktiga b tuginedes 27. septembril 2011 teise vaidlusaluse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse seoses kõigi kaupadega, mille jaoks kaubamärk on registreeritud.
- 15 Kehtetuks tunnistamise taotlus rajanes järgmistel põhjustel:
- teine vaidlusalune kaubamärk ei vasta määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti a nõuetele, kuna tema graafiline kujutis ei täida kohtupraktikas seatud tingimusi, mille kohaselt graafiline kujutis peab olema selge, täpne, iseenesest täielik, kergesti kättesaadav, arusaadav, püsiv ja objektiivne ning hõlmama süstemaatilist paigutust, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil;
 - kuna sõna „kõrvutiasetatuna“ võib mõista nii, et see tähendab „omavad ühist piirjoont“ või „asuvad üksteise kõrval“ või „kasutatud kontrasti loomiseks kõrvutatuna“, siis ei ole teise vaidlusaluse kaubamärgi kirjelduses märgitud paigutuse viisi, kuidas neid kahte värvi toodetel kasutatakse, ning seega ei ole see kirjeldus iseenesest täielik, selge ja täpne.

Kohtuasjad T-101/15 ja T-102/15

- 16 Tühistamisosalakond tunnistas 9. oktoobri 2013. aasta kahes otsuses esimese vaidlusaluse kaubamärgi ja teise vaidlusaluse kaubamärgi (edaspidi koos „vaidlusalused kaubamärgid“) kehtetuks, leides, et nende graafiline kujutis on 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384, punkt 34) tähenduses „pelgalt kaks või enamat kõrvuti asetatud abstraktselt ja ilma piirjoonteta esitatud värvi“, mis ei vasta määruse nr 207/2009 artiklis 4 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 4) täpsuse ja alalisuse suhtes esitatud nõuetele, kuna see võimaldab arvukaid eri kombinatsioone, mille tõttu ei ole tarbijal võimalik tajuda ja jätta meelde ühte kindlat kombinatsiooni, mida ta saab täie kindlusega kasutada, et korrata ostu. Lisaks ei võimalda selline kujutis pädevatel ametiasutustel ja ettevõtjatel teada, milline on vaidlusaluste kaubamärkide omaniku kaitstud õiguste ulatus. Seega ei võimalda vaidlusaluste kaubamärkide graafiline kujutis koos selle kirjeldusega (eespool punktides 3 ja 13 esitatud kahes variandis) teha kindlaks värvide konkreetset paigutust, mis määraks kindlaks samas proportsioonis esitatud värvide konkreetse kombinatsiooni, ja seega vaidlusalustest kaubamärkidest tuleneva kaitse objekti, mistõttu see kujutis ei ole kooskõlas määruse nr 207/2009 artikliga 4. Kuigi sellises kirjelduses ei pea olema kirjeldatud viisi, kuidas kaubamärki eri toodetel tarvitatakse või kasutatakse, on selle eesmärk määrata kindlaks kaubamärgi registreerimisega antud kaitse täpne objekt selle sätte tähenduses. Peale selle täpsustas tühistamisosalakond, et kuigi määruse nr 2868/95 eeskirja 3 lõige 3 ei kohusta esitama graafilise kujutise kirjeldust, ei välista see siiski võimalust, et kaubamärgi registreerimisest keeldutakse või registreering tunnistatakse kehtetuks, kui kirjelduse olemasolu on vajalik selleks, et tagada kaubamärgi registreeringu kooskõla määruse nr 207/2009 artikliga 4. Lõpuks osutas tühistamisosalakond sellele, et EUIPO-le ei ole siduvad tema varasemad otsused, vaid üksnes seaduslikkuse põhimõte, ning ta märkis kokkuvõtteks, et kuna kehtetuks tunnistamise taotlus rahuldati määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti a alusel tervikuna, ei asu ta menetlusse astuja esitatud muid kehtetuks tunnistamise põhjuseid analüüsima.
- 17 Hageja esitas 17. oktoobril 2013 tühistamisosalakonna kahe otsuse peale kaks kaebust ning esitas selgituse kaebuste aluste kohta 10. veebruaril 2014.
- 18 EUIPO esimene apellatsioonikoda jättis 2. detsembri 2014. aasta kahe otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsused“) kaks kaebust põhjendamata tõttu rahuldamata, kuna vaidlusalused kaubamärgid olid registreeritud vastuolus määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga a koostoimes sama määruse artikliga 4. Apellatsioonikoda põhjendas oma kahte otsust ühesuguse põhjendusega.
- 19 Apellatsioonikoda leidis esiteks, et hageja ei saa tulemuslikult tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele, mida tühistamisosalakond olevat rikkunud, kuna see, et kontrollija oli palunud lisada asjaomase kaubamärgi kirjelduse ja aktsepteerinud selle sõnastuse või selle suisa välja pakkunud, ei ole samaväärne täpse, tingimusteta ja kooskõlalise teabega, millel tema õiguspärane ootus oleks võinud rajaneda. Lisaks puudus vaidlusaluste kaubamärkide registreerimise ajal EUIPO väljakujunenud praktika värvist kui sellisest koosnevate ELi kaubamärkide registreerimise kohta ja võimalik praktika – ükskõik kui tavapärane see ka ei olnud – ei olnud igal juhul samaväärne täpse, tingimusteta ja kooskõlalise teabega ning ei olnud asjakohane hindamaks, kas kaubamärgi graafiline kujutis vastab või ei vasta määruse nr 207/2009 artiklis 4 ette nähtud nõudele.
- 20 Teiseks leidis apellatsioonikoda, et tühistamisosalakond oli õigesti järeldanud, et vaidlusalused kaubamärgid registreeriti vastuolus määruse nr 207/2009 artikliga 4 koostoimes artikli 7 lõike 1 punktiga a.
- 21 Esimese punktina meenutas apellatsioonikoda, et see, kui teatav tähis on kasutamise käigus omandanud eristusvõime, ei tasalülita määruse nr 207/2009 artikli 4 nõudeid. Tema sõnul on selle sätte eesmärk määrata kindlaks, mis konkreetset on ELi kaubamärgist selle omanikule tuleneva kaitse objekt, et takistada ELi kaubamärgiõiguse ärakasutamist alusetu konkurentsieelise saamiseks ja võimaldada

pädevatel ametiasutustel teada selgelt ja täpselt, milline on registreeritud tähiste olemus, ning võimaldada ettevõtjatel saada täpset teavet kolmandate isikute õiguste kohta, tutvudes nende asutuste peetava avaliku registriga.

- 22 Teise punktina tunnustas apellatsioonikoda värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide registreeritavust ja osutas kohtupraktikale, mille kohaselt võib kirjeldus olla määruse nr 207/2009 artikli 4 nõuetele vastamiseks vajalik. Kui selline kirjeldus on lisatud graafilisele kujutisele, on ta viimase osa.
- 23 Kolmanda punktina märkis apellatsioonikoda kahe või enama värvi kui sellise kombinatsiooni kohta vaidlustatud otsuste punktides 45, et 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuses Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) kehtestati määruse nr 207/2009 artikli 4 tõlgendamise üldpõhimõte, mille kohaselt peavad kohtupraktikas esitatud täpsuse ja püsivuse nõuetele vastamiseks värvide kombinatsioonid vastama süstemaatilisele paigutusele, mis kombineerib asjaomaseid värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil. Selle üldeesmärgiga sooviti vältida olukorda, kus graafiline kujutis, mis võimaldab arvukaid eri kombinatsioone, ei võimalda keskmisel tarbijal ostu täie kindlusega korrata. Seetõttu leidis ta vaidlusaluste otsuste punktides 48, et ühelt poolt vaidlusaluste kaubamärkide graafiline kujutis ja teiselt poolt sellele lisatud kirjeldus (eespool punktides 3 ja 13 esitatud kahes variandis), mida tuleb hinnata koos, võimaldavad nende kahe värvi paigutust arvukates eri kombinatsioonides, millest jääb väga erinev tervikmulje, kuna nendes on märgitud üksnes seda, et kaks värvi – mis on määratud kindlaks koodiga – on asetatud kõrvuti ning seda, mis proportsioonis on värvid esitatud. Seega ei ole vaidlusalused kaubamärgid piisavalt täpsed ja alalised.
- 24 Neljanda punktina leidis apellatsioonikoda kohtuasjas T-101/15 vaidlustatud otsuses, et puudub vajadus teha otsus küsimuses, kas värvide ligikaudse proportsiooni märkimine sõnaga „umbes“ on määruse nr 207/2009 artikli 4 alusel piisav, kuna kirjeldus on ebatäpne juba ilma selle sõnata.
- 25 Viienda punktina leidis apellatsioonikoda kohtuasjas T-101/15 tehtud otsuse punktis 50 ja kohtuasjas T-102/15 tehtud otsuse punktis 49 seoses hageja väitega, et taotletud kaubamärgi graafiline kujutis on piisavalt täpne, kuna sellel on esitatud sinine värv vasakul ja hõbedane paremal ning need värvid on asetatud kõrvuti, see tähendab neid võrdses proportsioonis värve eraldab vertikaalne keskjoon, et nimetatud kujutisele oleks tulnud lisada vastavasisulise selgesõnaline kirjeldus. Sellise selgesõnalise kirjelduse puudumise korral võimaldab vaidlusaluste kaubamärkide graafiline kujutis erinevaid paigutusi.
- 26 Kuuenda punktina lükkas apellatsioonikoda tagasi hageja argumendi, mille kohaselt EUIPO oleks pidanud tal lubama muuta asjaomase kaubamärgi registreerimistaotlusi, et kõrvaldada tuvastatud puudused, kuna selle nõude õiguslik alus ei saa olla määruse nr 2868/95 eeskiri 9.

Menetlusosaliste nõuded

- 27 Hageja, keda toetab ühing Marques („menetlusse astunud ühing“), palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsused;
 - saata käesolevad asjad EUIPO-le määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 (nüüd määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõige 3) alusel läbivaatamiseks tagasi.
 - mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt.
- 28 EUIPO palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;

- mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 29 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud, kaasa arvatud tema kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 30 Hageja põhjendab oma hagiavaldusi kahe väitega, millest esimese kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artiklit 4 ja artikli 7 lõike 1 punkti a ning proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet, ning teise kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet.

Esimene väide, et on rikutud määruse nr 207/2009 artiklit 4 ja artikli 7 lõike 1 punkti a ning proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet

- 31 Esiteks leiab hageja, keda toetab menetlusse astunud ühing, et vaidlusalused kaubamärgid on kooskõlas määruse nr 207/2009 artiklis 4 ette nähtud nõuetega ning apellatsioonikoda tõlgendas 24. juuni 2004. aasta kohtuotsust Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) liiga kitsalt, nii et sellest tulenevalt koheldi üksnes värvist kui sellisest koosnevaid kaubamärke muud liiki kaubamärkidega võrreldes ebaproportsionaalselt ja diskrimineerivalt. Hageja arvates ei saa nimetatud kohtuotsust kohaldada selliste kaubamärkide registreerimise suhtes, nagu on vaidlusalused kaubamärgid. Esiteks on see kohaldatav üksnes värvide kui selliste niisuguste kombinatsioonide registreerimise taotluste suhtes, millele lisatud kirjelduse kohaselt – vastupidi vaidlusaluste kaubamärkide kirjeldusele – taotletakse kaitset sõnaselgelt „kõigis võimalikes vormides“. Teiseks on selle kohtuotsuse menetluskeelse, nimelt saksakeelse versiooni punktis 34 kasutatud sõnaga „Zusammenstellung“ keelustatud üksnes kahe või enama värvi „suvaline kombinatsioon“ mitte prantsuskeelses versioonis kasutatud „juxtaposition“ („kõrvutiasetamine“), mis viitab seevastu „konkreetssele kombinatsioonile“. Vaidlusaluste kaubamärkide graafiline kujutis puudutab sellist konkreetset ja mitte suvalist kombinatsiooni.
- 32 Teiseks nõudis apellatsioonikoda üksikasjalikku kirjeldust viisi kohta, kuidas värve toodetel kasutatakse, ning seega vaidlusaluste kaubamärkide kasutamise kavatsuste kohta, mis on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõikega 3 või artikliga 15 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 18) seoses asjakohane küsimus, samas kui küsimus selle kohta, kas tähise registreerimine ELi kaubamärgina on kooskõlas määruse artikliga 4, eeldab graafilise kujutise täpsuse abstraktset kontrolli. Pealegi puudub sellise kirjelduse esitamiseks ühelt poolt õigusnormidest tulenev nõue ja teiselt poolt omistab see asjaomasele tähisele kujutismärgi olemuse.
- 33 Kolmandaks, mis puutub kõnealusesse kirjeldusse, siis oleks see, kui tunnustatakse vajadust värvist kui sellisest koosneva kaubamärgi tegeliku kasutuse „selgesõnalise“ kirjelduse järele, samaväärne sellist liiki kaubamärkide registreerimisele täiendava tingimuse kehtestamisega; see ei ole ELi kaubamärgi registreerimise suhtes ette nähtud õigusnormidest tulenev nõue, arvestades kohaldatavaid õigusnorme või kohtupraktikat, ja seda ei nõuta ka muude „mittetraditsionaalsete“ kaubamärgiliikide puhul – nagu ruumiline kaubamärk või helimärk – või traditsiooniliste kujutis- või sõnamärkide puhul ning seda ei ole kunagi nõutud EUIPO varasemates otsustes või kohtupraktikas. Seega rikkus apellatsioonikoda ka proportsionaalsuse ja eri kaubamärgiliikide võrdse kohtlemise põhimõtet.

34 Tegelikult on määruse nr 207/2009 artikli 4 alusel piisav värvide kui selliste kombinatsioonist koosneva ELi kaubamärgi registreerimiseks, kui sellist kaubamärki taotletakse sellist liiki kaubamärgina, seda on graafiliselt kujutatud ning asjaomased värvid on kindlaks määratud viitega rahvusvaheliselt tunnustatud värvikoodidele. Põhimõte „mida näed, selle saad“ annab visuaalselt edasi ülejäänud parameetrid, mis on asjaomase kaubamärgi kindlaks tegemiseks vajalikud.

35 EUIPO ja menetlusse astuja vaidlevad nendele etteheidetele vastu.

36 Kõigepealt tuleb märkida, et esimese väite raames esitatud etteheiteid saab rühmitada sisuliselt kolme väiteosasse, millest esimese kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artiklit 4 ja artikli 7 lõike 1 punkti a, teise kohaselt on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet ja kolmanda kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

Esimene väiteosa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artiklit 4 ja artikli 7 lõike 1 punkti a

37 Määruse nr 207/2009 artiklis 4 on sätestatud, et ELi kaubamärgi võivad moodustada mis tahes tähised, mida on võimalik graafiliselt esitada, eelkõige nimed, sealhulgas isikunimed, kujutised, tähed, numbrid või kaupade või nende pakendi kuju, kui selliste tähiste põhjal on võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest.

38 Vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktile a ei registreerita ELi kaubamärgina tähiseid, mis ei vasta artiklis 4 sätestatud tingimustele.

39 Kohtupraktikast nähtub, et ELi kaubamärgi moodustamiseks määruse nr 207/2009 artikli 4 tähenduses peavad värvid või värvikombinatsioonid vastama kolmele tingimusele. Esiteks peavad need moodustama tähise. Teiseks peab tähist olema võimalik graafiliselt kujutada. Kolmandaks peab tähise põhjal olema võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest (vt analoogia alusel kohtuotsus, 24.6.2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

40 Nagu Euroopa Kohus on varem leidnud, on värvid tavaliselt vaid asjade omadus. Ka kaubanduse eriomases valdkonnas kasutatakse värve ja nende kombinatsioone üldjuhul nende atraktiivsuse või dekoratiivsuse tõttu, ilma et sellel oleks mingit tähendust. Siiski ei ole välistatud, et värvid või värvikombinatsioonid võivad teatava kauba või teenusega seoses moodustada tähise (vt kohtuotsus, 24.6.2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

41 Määruse nr 207/2009 artikli 4 kohaldamisel tuleb tuvastada, kas nende kasutamise kontekstis moodustavad värvid või värvikombinatsioonid, mille registreerimist taotletakse, tööpoolest tähise. Selle nõude eesmärk on eelkõige takistada kaubamärgiõiguse ärakasutamist alusetu konkurentsieelise saamiseks (vt analoogia alusel kohtuotsus, 24.6.2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punkt 24).

42 Lisaks, mis puutub nõudesse, et tähist peab määruse nr 207/2009 artikli 4 tähenduses olema võimalik graafiliselt kujutada, siis nähtub kohtupraktikast, et kujutis peab võimaldama esitada tähist visuaalselt eelkõige kujundite, joonte või kirjamärkide kaudu niimoodi, et selle saab kindlalt ära tunda (vt analoogia alusel kohtuotsus, 12.12.2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, punkt 46).

43 Lisaks peab graafiline kujutis oma ülesande täitmiseks olema määruse nr 207/2009 artikli 4 tähenduses selge, täpne, iseenesest täielik, kergesti kättesaadav, arusaadav, püsiv ja objektiivne (vt analoogia alusel kohtuotsus, 12.12.2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, punktid 47–55).

- 44 Niisugune tõlgendus on vajalik ELi kaubamärkide registreerimise süsteemi ladusaks toimimiseks. Graafilist kujutamist nõutakse eelkõige selleks, et määrata kaubamärki ennast määratledes kindlaks kaubamärgiomanikule registreeritud kaubamärgiga antud kaitse täpne objekt. Kaubamärgi avalikku registrisse kandmise eesmärk on muuta see kättesaadavaks pädevatele ametiasutustele ja avalikkusele, eelkõige ettevõtjatele. Ühelt poolt peavad pädevad ametiasutused selgelt ja täpselt teadma, milline on kaubamärgi moodustavate tähiste olemus, et olla võimelised täitma oma kohustusi, mis on seotud registreerimistaotluste eelkontrolliga ning kohase ja täpse kaubamärgiregistri avaldamise ja pidamisega. Teiselt poolt peavad ettevõtjad saama selgelt ja täpselt kindlaks teha, milliseid registreeringuid on teinud ning milliseid registreerimistaotlusi on esitanud nende tegelikud või võimalikud konkurendid, saades niimoodi asjakohast teavet kolmandate isikute õiguste kohta (vt analoogia alusel kohtuotsus, 24.6.2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punktid 26–30).
- 45 Neil tingimustel peab tähis oma registreeritud ELi kaubamärgi rolli täitmiseks olema selliselt täpselt, alaliselt ja püsivalt tajutav, et on tagatud kõnealune kaubamärk kui päritolutähis (vt kohtuotsus, 24.6.2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punktid 31 ja 32).
- 46 Mis puutub värvist kui sellisest moodustatud kaubamärkidesse, siis on Euroopa Kohus leidnud, et värvinäidis ei kujuta iseenesest graafilist kujutist määruse nr 207/2009 artikli 4 tähenduses. Seevastu kujutab teatava värvi sõnaline kirjeldus, niivõrd kui võrd see koosneb sõnadest, mis omakorda koosnevad kirjamärkidest, endast värvi graafilist kujutist, tingimusel et see vastab eespool punktides 44 ja 45 nimetatud tingimustele (vt analoogia alusel kohtuotsus, 6.5.2003, Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, punktid 33–35).
- 47 Mis puutub kahe või enama värvi kui sellise kombinatsioonist koosnevatesse kaubamärkidesse, siis täpsustas Euroopa Kohus, et eespool punktides 44 ja 45 nimetatud tingimuste täitmiseks peab kahe või enama abstraktselt ja ilma piirjoonteta esitatud värvi graafiline kujutis hõlmama süstemaatilist paigutust, mis kombineerib asjaomaseid värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil. Kahe või enama värvi lihtne kõrvutiasetamine ilma vormi ja piirjoonteta või kahe või enama värvi nimetamine „kõigis võimalikes vormides“ ei ole täpne ega alaline, nagu seda nõuab määruse nr 207/2009 artikkel 4. Selline esitus võimaldaks arvukalt eri kombinatsioone, mis ei võimalda tarbijal tajuda ega meelde jätta konkreetset kombinatsiooni, mida ta saaks täie kindlusega kasutada ostu kordamiseks, samuti ei võimalda see pädevatel ametiasutustel ega ettevõtjatel teada kaubamärgiomaniku kaitstud õiguste ulatust (vt analoogia alusel kohtuotsus, 24.6.2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punktid 33–35).
- 48 Selle analüüsimisel, kas vaidlustatud otsustes on tehtud hindamisvigu, tuleb arvestada nimetatud kaalutlustega.
- 49 Käesoleval juhul jättis apellatsioonikoda kohtuasjas T-101/15 vaidlustatud otsuse punktis 53 ja kohtuasjas T-102/15 vaidlustatud otsuse punktis 52 muutmata tühistamisosakonna otsused, millega tunnistati vaidlusalused kaubamärgid määruse nr 207/2009 artikli 4 ja artikli 7 lõike 1 punkti a alusel kehtetuks, kuna neid ei saa lugeda piisavalt täpseteks. Apellatsioonikoda tugines oma järelduses iga vaidlusaluse kaubamärgi graafilise kujutise ja sellele lisatud kirjelduse ühisele analüüsile. Kuna välja arvatud kahe värvi äramärgimisele piirduti kirjelduses nende värvide vahelise teatava proportsiooni väljatoomisega, siis leidis apellatsioonikoda, et üksnes asjaomase proportsiooni väljatoomine võimaldab kahe värvi paigutust arvukates eri kombinatsioonides, ning ei kombineeri seega värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil, nagu on nõutud määruse nr 207/2009 artiklis 4, nagu seda on tõlgendatud 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuses Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384).
- 50 Esiteks väidab hageja, keda toetab menetlusse astunud ühing, sisuliselt, et 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) tõlgendus, mille andis apellatsioonikoda, ja see, kuidas ta seda käesoleval juhul kohaldas, on väär.

- 51 Eelkõige leiab hageja, et 24. juuni 2004. aasta kohtuotsus Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) on kohaldatav üksnes graafilisele kujutisele, mis kujutab endast värvide suvalist ja kindlaks määramata pelka „kombinatsiooni“, ning see ei puuduta värvide kõrvutiasetamise juhtu, mille puhul ei ole tegemist pelga „kombinatsiooniga“ selle kohtuotsuse tähenduses. Peale selle puudutab kõnealune kohtuotsus peamiselt küsimust kaitse taotlemise kohta kahele värvile „kõigis võimalikes vormides“. Seega tuleb 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) punktis 34 kasutatud sõna „või“ analüüsida seoses väljendiga „kõigis võimalikes vormides“. Sellest tuleneb, et kahe värvi rööbiti kõrvuti asetamine, kusjuures on sobivalt täpsustatud nendevaheline suhe väljendatuna protsentides, ei tähenda, et graafiline kujutis ei ole täpne või selge, välja arvatud kui need parameetrid on selgesti vastuolus samal ajal esitatud kirjeldusega. Seega tuleb neid kahte elementi hinnata kumulatiivselt. Vaidlusalused kaubamärgid ei kujuta endast pelka värvide kombinatsiooni ning nende registreerimise taotluses ei taotleta kaitset „kõigis võimalikes vormides“. Käesoleval juhul ei tuleks seda kohtuotsust seega kohaldada.
- 52 Menetlusse astunud ühingu arvates on 24. juuni 2004. aasta kohtuotsus Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) kohaldatav kahte liiki graafilistele kujutistele: esiteks tähistele, mis koosnevad kahe või enama värvi pelgast kõrvutiasetamisest (tõlgendada kui „pelk kombinatsioon“) ilma vormi ja piirjoonteta ja teiseks tähistele, mis koosnevad kahest või enamast värvist „kõigis võimalikes vormides“. Nimetatud kohtuotsuse punkt 34 hõlmab seega kaht alternatiivset olukorda ja vaidlusalused kaubamärgid ei kuulu neist kummagi alla.
- 53 Üldkohus leiab, et hageja ja menetlusse astunud ühingu arutluskäiguga 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) ulatuse kohta ei saa nõustuda, kuna selles arutluskäigus on lähtutud nimetatud kohtuotsuse väärast tõlgendusest.
- 54 Nimelt tuleb 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) punkte 33–35, millele on osatud eespool punktis 47, tõlgendada koostoimes ja arvestades põhimõtteid, millele on osutatud selle kohtuotsuse punktides 24 ja 26–30 ja millele on viidatud eespool punktides 41 ja 44.
- 55 Nimetatud tõlgendusest nähtub, et värvide kui selliste kombinatsioonist koosnevast ELi kaubamärgist tuleneva kaitse objekti täpselt kindlaks tegemiseks peavad värvid olema kujutatud konkreetse paigutusega või konkreetse skeemi põhjal, mis combineerib asjaomaseid värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil, et takistada nende arvukate eri kombinatsioonide olemasolu, mille tõttu ei ole tarbijal võimalik tajuda ja jätta meelde ühte kindlat kombinatsiooni, nagu Euroopa Kohus märkis 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) punktis 35.
- 56 Selline tingimus on kooskõlas esiteks vajadusega, et kaubamärk saab täita oma päritolutähise ülesannet, olles tarbijate poolt tajutav ja äratuntav, kui ta paigutatakse toodetele, arvestades tööika, et värvid on tavaliselt pelgalt asja omadus ning neid kasutatakse üldjuhul nende atraktiivsuse või dekoratiivsuse tõttu, ilma et sellel oleks mingit tähendust, teiseks õiguskindluse nõudega, kuna see võimaldab pädevatel ametiasutustel ning ettevõtjatel teada selgesti ja täpselt, milline on kaubamärgi moodustavate tähiste olemus ning millised on kolmandate isikute õigused, ning kolmandaks nõudega vältida äritegevuses värvide kättesaadavuse põhjendamatu piiramist, luues üheainsa ettevõtja kasuks monopole.
- 57 Seega tuleb analüüsida, kas vaidlusalused kaubamärgid võimaldavad kahe asjaomase värvi arvukaid eri kombinatsioone 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) punkti 35 tähenduses.
- 58 Vaidlusaluste kaubamärkide graafiline kujutis koosneb proportsioonis 50%-50% vertikaalselt kõrvuti asetatud kahest värvist – sinisest ja hõbedasest. Sellele graafilisele kujutisele on lisatud kirjeldus, mis erineb neil kahel juhul. Esimesele vaidlusalusele kaubamärgile, mis on kohtuasja T-101/15 ese, lisatud kirjelduses on need kaks värvi määratud kindlaks viitega rahvusvaheliselt tunnustatud värvikoodile

- „RAL“ ning see täpsustab, et proportsioonid on „umbes 50%-50%“. Teise vaidlusaluse kaubamärgi, mis on kohtuasja T-102/15 ese, kirjelduses on kaks värvi määratud kindlaks viitega rahvusvaheliselt tunnustatud värvikoodile „Pantone“ ning see täpsustab, et värve „kasutatakse samas proportsioonis ja kõrvuti asetatuna“.
- 59 Tuleb aga leida ühelt poolt, et apellatsioonikoda tuvastas õigesti, et vaidlusaluste kaubamärkide graafiline kujutis seisneb kahe värvi ilma vormi ja piirjoonteta lihtsas kõrvuti asetamises, mis võimaldab nende kahe värvi arvukaid eri kombinatsioone.
- 60 Teiselt poolt tuleb märkida, et apellatsioonikoda leidis samuti õigesti, et kummalegi vaidlusalusele kaubamärgile lisatud kirjelduses ei ole esitatud täiendavat täpsustust seoses süstemaatilise paigutusega, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil ning keelab nende värvide arvukad eri kombinatsioonid, nagu seda on nõutud 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuses Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384).
- 61 Neid järeldusi ei ole kahtluse alla seatud eri argumentidega, mille on esitanud hageja, keda toetab menetlusse astunud ühing.
- 62 Esiteks tuleb lükata edututena tagasi hageja ja menetlusse astunud ühingu argumendid, mis puudutavad sõna „Zusammenstellung“ tõlgendamist 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) punkti 34 eri keeleversioonides, sest kuigi sõna „juxtaposition“ (kõrvuti asetamine) ei viita mis tahes ja suvalisele kombinatsioonile, nagu väidavad hageja ja menetlusse astunud ühing, ei ole selle puhul samas tingimata tegemist ka süstemaatilise paigutusega 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) punkti 33 tähenduses. Kuigi kõrvuti asetamine osutab tõepoolest kahe või enama värvi vahetult rööbiti kõrvutamisele, võib selline kõrvutamine toimuda mitme eri paigutusega. Seega võib asjaomane kõrvuti asetamine esineda mitmel eri kujul, millest tulenevad eri kujutised või skeemid, kusjuures kõigi proportsioonid on „umbes 50%-50%“ või „samas proportsioonis“.
- 63 Vaidlusaluste kaubamärkide kirjelduses proportsioonide märkimine lisab ainult teavet, mille kohaselt ruumi täitmine nende kahe värviga, olenemata sellest, mis kujul kõrvuti asetamine esineb, on selline, et kumbki värv võtab poole enda alla. Sellest nähtuvalt tuleb lükata tagasi ka tõlgendus, mida eelistab hageja, keda toetab menetlusse astunud ühing, 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) kohta, mille kohaselt piisab täpsustusest eri värvide proportsioonide või nendevahelise suhte kohta süstemaatilise paigutuse nõude täitmiseks, nagu see on esitatud nimetatud kohtuotsuses.
- 64 Nimelt ei saa kahe värvi paigutus olla eelnevalt kindlaks määratud ja alaline mitte üksnes eri proportsioonide tõttu nende värvide vahel, vaid ka nende samas proportsioonis esitatud värvide eri asukoha tõttu ruumis.
- 65 Teiseks tuleb lükata tagasi menetlusse astunud ühingu väide, mille kohaselt on kahe värviriba vertikaalne – sinine vasakul ja hõbedane paremal – kõrvuti asetamine enam-vähem samas proportsioonis ainus süstemaatiline paigutus, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil. Nimelt on eespool punktides 54–60 toodud välja, et käesoleval juhul on kahe kõrvuti asetatud värvi graafiline kujutis, millele on lisatud märged nende vastavate proportsioonide kohta protsentides väljendatuna, värvide süstemaatilise paigutuse kindlakstegemiseks ebapiisav. Tuleb ka märkida, et hageja lisas oma registreerimistaotlustele, mis esitati vaidlustatud kaubamärkide kasutamise käigus omandatud eristusvõime alusel, tõendid, millel need on kujutatud väga erinevalt kahest vertikaalselt kõrvuti asetatud värvist, mida on näha nende taotlustele lisatud graafilisel kujutisel.
- 66 Hageja leiab seega ise, et vaidlusalused kaubamärgid, mis on värvidest kui sellistest koosnevad abstraktselt kindlaks määratud kaubamärgid, annavad kaitse, mis hõlmab sinise ja hõbedase värvi eri paigutusi, mitte üksnes paigutust, mille moodustavad kaks võrdset vertikaalset riba, sinine vasakul ja

hõbedane paremal, nagu väidab menetlusse astunud ühing. Seega tunnistab hageja, et vaidlusaluste kaubamärkide graafiline kujutis, nagu see on registreeritud, võimaldab mitut kujutist, mis ei ole ette kindlaks määratud ega alalised.

- 67 See on just tulemus, mida 24. juuni 2004. aasta kohtuotsusega Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) sooviti vältida, kuna see on vastuolus määruse nr 207/2009 artikli 4 eesmärkidega, millele on osutatud eespool punktides 41 ja 44 ning mis seisnevad kaubamärgi ülesande tagamises ning tarbijate võimaluse tagamises tajuda, ära tunda ja jätta kaubamärk meelde, mis eeldab, et viimast oleks näha sellisena, nagu ta on registreeritud.
- 68 Kolmandaks, kui määruse nr 207/2009 artiklis 4 nõutud täpsuse ja alalisuse omaduste tagamiseks piisaks reegli „mida näed, selle saad“ kohaldamisest, nagu väidab menetlusse astunud ühing, tuleks sellest järeldada, et kaks vertikaalselt kõrvuti asetatud võrdset riba, sinine vasakul ja hõbedane paremal, moodustavad ainsa paigutuse, mis on vaidlusaluste kaubamärkide registreeringust tuleneva kaitse objekt. Siiski ei saa see nii olla, nagu tuleneb eespool punktist 65.
- 69 Vastupidi, just selle reegli alusel peab graafiline kujutis, nagu selle kohta on esitatud registreerimistaotlus ja nagu see on näha („mida näed“), olema ainus vaidlusalustest kaubamärkidest tuleneva kaitse objekt („selle saad“). Sellega seoses aitab 24. juuni 2004. aasta kohtuotsus Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) täpsustada, milliseid praktilisi järeldusi tuleb nimetatud eeskirjast teha värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide registreerimistingimuste kohta.
- 70 Neljandaks ei tähenda asjaolu, et apellatsioonikoda kohaldas käesolevas asjas 24. juuni 2004. aasta kohtuotsust Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), vastupidi sellele, mida väidavad hageja ja menetlusse astunud ühing, seda, et eitatakse selle kaubamärgi olemasolu või registreeritavust, rikkudes seeläbi määruse nr 207/2009 (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2424, millega muudetakse määrust nr 207/2009 ja määrust nr 2868/95 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisametile makstavate lõivude kohta (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (ELT 2015, L 341, lk 21)) artiklit 4, mille kohaselt võivad ELi kaubamärgi moodustada mis tahes tähised, eelkõige sõnad, sealhulgas isikunimed, või kujutised, tähed, numbrid, värvid, kaupade või kaubapakendi kuju või helid, kui selliste tähiste põhjal on võimalik esiteks eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest ja teiseks on need võimalik esitada ELi kaubamärkide registris viisil, mis võimaldab pädevatel asutustel ja üldsusel teha kindlaks tähiste omanikule tagatud õiguskaitse selge ja täpse sisu. Peale selle on see määrus kohaldatav alles alates 1. oktoobrist 2017.
- 71 Selleks piisab tegelikult, kui kaubamärgiomanik esitab kaubamärgi graafilise kujutise, mis vastab täpselt tema taotletava kaitse objektile. Seevastu on tal keelatud esitada graafilist kujutist sooviga saada laiaulatuslikumat kaitset, kui on see, mis tuleneb nimetatud kujutisest või mis sellele ei vasta, kuna see on otseses vastuolus eeskirjaga „mida näed, selle saad“.
- 72 Viiendaks tunnistab hageja, tuginedes ühe nõustaja arvamusele, et tähise kirjelduse õiguspärane eesmärk on tagada praktikas kaubamärgi ühetaoline kujutamine, lubades tähise kujutamisel äritegevuses võimalikke paratamatult esinevaid „minimaalseid erinevusi“. Siiski tuleb käesoleval juhul nentida, et erinevused vaidlusaluste kaubamärkide vahel, nagu need on esitatud ning kirjeldatud ja nagu neid on kujutatud, ei ole minimaalsed, kuna kahte võrdset kõrvuti asetatud vertikaalse riba, sinine vasakul ja hõbedane paremal, ei ole hageja toodetel üldse kujutatud.
- 73 Kuuendaks leiavad hageja ja menetlusse astunud ühing, et nõuda kirjeldust värvide kui selliste kombinatsioonist koosneva kaubamärgi objektiks olevate värvide süstemaatilise paigutuse kohta tähendab sisuliselt seda, et kaotatakse erinevus värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide ja kujutismärkide vahel.

- 74 Selle etteheitega ei saa nõustuda. Ehkki värvide täpse paigutuse kujutis või kirjeldus lähendab värvist kui sellisest koosneva kaubamärgi kujutismärgile, jääb nendest kahest kaubamärgiliigist tuleneva kaitse objekt siiski erinevaks.
- 75 Nagu menetlusse astuja pealegi õigesti rõhutab, võib värvist kui sellisest koosnevat kaubamärki ilma piirjoonteta paigutada kogu asjaomase toote pinnale, sõltumata selle kujust või pakendist, mis aga ei ole võimalik kujutismärkide korral (vt selle kohta kohtuotsus, 28.1.2015, *Enercon vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (Rohelise värvi viis tooni)*, T-655/13, ei avaldata, EU:T:2015:49, punkt 16). Ettevõtjal säilib seega huvi registreerida värvimärk, arvestades laiaulatuslikumat kaitset, mille annab see kaubamärgiliik võrreldes kujutismärgist tuleneva kaitsega.
- 76 Teiseks väidab hageja esimese punktina, et selgesõnalise kirjelduse esitamise kohustus, nagu on see, millele apellatsioonikoda viitas kohtuasjas T-101/15 vaidlustatud otsuse punktis 50 ja kohtuasjas T-102/15 vaidlustatud otsuse punktis 49, ei tulene kohaldamisele kuuluvatest õigusnormidest ega kohtupraktikast, ja teise punktina, et kohtupraktikas ei ole kunagi leitud, et selles kirjelduses tuleb käsitleda asjaomase kaubamärgi tegelikku kasutamist, ning kolmanda punktina, et selline nõue, mis on kohaldatav üksnes värvist kui sellisest koosnevatele kaubamärkidele, rikub võrdse kohtlemise põhimõtet. Seeläbi lõi apellatsioonikoda üksnes värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide registreerimise suhtes täiendava tingimuse, mis ei ole määruse nr 207/2009 artiklis 4 ette nähtud.
- 77 Kõigepealt tuleb täpsustada, et apellatsioonikoda ei ole vaidlustatud otsustes kinnitanud, et taotletud kaubamärgi kohta peab esitama selgesõnalise kirjelduse. Ta märkis üksnes, et selgesõnaline kirjeldus oli vajalik „käesoleval juhul“.
- 78 Seoses küsimusega, kas apellatsioonikoda leidis õigesti, et vaidlusaluste kaubamärkide selgesõnaline kirjeldus oli käesoleval juhul vajalik, tuleb esiteks meenutada, et määruse nr 2868/95 eeskirja 3 lõige 3 näeb ette, et registreerimistaotlus „võib sisaldada märgi kirjeldust“.
- 79 Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuste punktis 48 õigesti märkis, tuleb juhul, kui kirjeldus on registreerimistaotluses olemas, seda analüüsida koos graafilise kujutisega.
- 80 Lisaks, nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuste punktis 43 õigesti rõhutas, nähtub 6. mai 2003. aasta kohtuotsusest *Libertel (C-104/01, EU:C:2003:244)*, et tähise kirjeldus võib olla määruse nr 207/2009 artikli 4 nõuete täitmiseks vajalik.
- 81 Nii on see eeskätt juhul, kui süstemaatiline paigutus, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil, ei nähtu graafilisest kujutisest ning seega ei võimalda viimane määrata kaitse objekti selgesti kindlaks, nagu on märgitud eespool punktis 59.
- 82 Seetõttu leidis apellatsioonikoda kohtuasjas T-101/15 vaidlustatud otsuse punktis 50 ja kohtuasjas T-102/15 vaidlustatud otsuse punktis 49 õigesti, et käesoleval juhul oli vajalik esitada selgesõnaline kirjeldus süstemaatilise paigutuse kohta, mis kombineerib värve alalisel ja ette kindlaks määratud viisil.
- 83 Teiseks tuleb tagasi lükata ka hageja kriitika selle kohta, et apellatsioonikoda nõudis, et kirjeldus käsitleks asjaomase kaubamärgi tegelikku kasutamist.
- 84 Sellega seoses olgu märgitud, et kuigi vaidlustatud otsuste punktis 48 on viidatud tähisega antud kaitse „ulatusele“ – seda mõistetakse analüüsitaakse tavaliselt määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 või artikli 15 seisukohast asjaomase kasutamise hindamise raames – tuleb käesoleval juhul seda mõistetakse, nagu seda on kasutatud vaidlustatud otsustes, käsitada nii, et sellega viidatakse ELi kaubamärgist tuleneva kaitse „objektile“, mida EUIPO kohtuistungil ka kinnitas.

- 85 Nõue, et kahe või enama värvi kombinatsioonist koosnev kaubamärk seisneb süstemaatilises paigutamises, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil, ei ole võrdväärne nõudega määrata kindlaks taotletud kaubamärgi tegelik kasutus. Siiski nõuab sellise kaubamärgi abstraktne olemus ja värvide piiratud olemuslik võime anda edasi mis tahes täpset tähendust ning seega osutada kauba või teenuse kaubanduslikule päritolule, et asjaomasest kaubamärgist tuleneva kaitse objekt oleks määratud kindlaks sobiva täpsusastmega. Värvist kui sellisest koosnevad kaubamärgid eristuvad seeläbi muudest kaubamärgiliikidest, mis oma olemuselt on täpsemad ja enam võimelised teatavat tähendust edasi andma. Seetõttu ei kujuta värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide olemust ja olemuslikke omadusi arvestades nõue, et sellistest kaubamärkidest tuleneva kaitse objekt oleks määratud kindlaks sobiva täpsusastmega, endast võrdsuse põhimõtte rikkumist.
- 86 Kolmandaks, mis puutub väidetavasse võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisse, siis tuleb lisada, et värvist kui sellisest koosnevad kaubamärgid ei ole ruumiliselt ega vormi poolest erinevalt ruumilistest kaubamärkidest piiratud; erinevalt kujutismärkidest piirjoontega piiratud, ning need väljenduvad visuaalselt, mitte heli või kirjamärkide kaudu nagu heli- ja sõnamärgid.
- 87 Värvide kombinatsiooni puhul on ainus võimalik ilma piirjoonteta ruumiline asetus erinevate paigutustega kõrvuti asetamine. Täpsustada saab seega ainult konkreetseid värvi toone ning värvide vahelisi proportsioone. Taoline kujutis toob kaasa selle, et kaubamärgiga antava kaitse objekt on liiga ulatuslik, mis ei ole kooskõlas värvide kättesaadavuse nõudega ning mida seetõttu tuleb juba registreerimistaotluse esitamisel täpsustada osas, mis puudutab süstemaatilist paigutust, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil.
- 88 Lisaks, nagu apellatsioonikoda kohtuasjas T-101/15 tehtud otsuse punktis 51 ja kohtuasjas T-102/15 tehtud otsuse punktis 50 õigesti märkis, nähtub 12. detsembri 2002. aasta kohtuotsusest Sieckmann (C-273/00, EU:C:2002:748), et nõuet, mille kohaselt peab tähis olema selge, täpne, iseenesest täielik, kergesti kättesaadav, arusaadav, püsiv ja objektiivne, tuleb hinnata individuaalselt iga kaubamärgiliigiga seoses, arvestades selle olemust ja olemuslikke omadusi.
- 89 Kõigest eeltoodust tuleneb, et apellatsioonikoda ei eksinud, kui leidis kohtuasjas T-101/15 vaidlustatud otsuse punktides 48, 49 ja 51 ja kohtuasjas T-102/15 vaidlustatud otsuse punktides 48 ja 50, et ainuüksi sinise ja hõbedase värvi proportsioonide äramärkimine võimaldab värvide paigutust arvukates eri kombinatsioonides ja seega ei ole tegemist süstemaatilise paigutusega, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil, kusjuures need kombinatsioonid jätavad väga erineva tervikmulje ja takistavad tarbijatel täie kindlusega ostu korrata. Seega leidis ta õigesti, et käesoleval juhul esitatud graafilist kujutist, millele on lisatud kirjeldus, kus on kirjas üksnes nende kahe värvi proportsioonid, ei saa lugeda piisavalt täpseks, ning et vaidlusalune kaubamärk registreeriti vastuolus määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga a.
- 90 Pealegi kehtib nii, nagu apellatsioonikoda kohtuasjas T-101/15 vaidlustatud otsuse punktis 49 õigesti märkis, see järeldus mõlema vaidlusaluse kaubamärgi kohta. Sõna „umbes“ olemasolu esimese vaidlusaluse kaubamärgi kirjelduses üksnes kinnitab graafilise kujutise ebatäpsust, mis on samasugune kahe vaidlusaluse kaubamärgi puhul ning mis võimaldab kahe asjaomase värvi eri paigutusi, kuna sellele on lisatud kirjeldus, milles ei ole täpsustusi, mis võimaldaksid asuda seisukohale, et on olemas vaid üks paigutus, mis kombineerib värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil.
- 91 Järelikult tuleb esimese väite esimene väiteosa tervikuna tagasi lükata.

Teine väiteosa, mille kohaselt on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet

- 92 Kõigepealt tuleb täpsustada, et hageja ei väida, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet, sõnaselgelt oma hagiavalduses, vaid üksnes repliigis, viidates nõustaja arvamuses esitatud argumentidele, ning oma seisukohtades menetlusse astunud ühingu seisukohtade kohta, nendes punktides, mis puudutavad proportsionaalsuse põhimõtet.
- 93 Siiski on repliigis sõnaselgelt esitatud viite puhul võrdse kohtlemise põhimõttele sisuliselt üksnes formaliseeritud väide, mis esitati juba hagiavalduses.
- 94 Käesoleval juhul väidab hageja nimelt, et kohustus kirjeldada registreerimistaotluse esitamisel viisi, kuidas kaubamärki asjaomastel kaupadel ja teenustel tegelikult kasutatakse, esiteks puudub teiste selliste kaubamärgiliikide puhul nagu ruumilised kaubamärgid ja heli- või sõnamärgid. Teiseks eeldab see nõue vaidlusaluste kaubamärkide erinevat kohtlemist seoses EUIPO varasema praktikaga ja Üldkohtu praktikaga värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide kohta.
- 95 Liidu õiguses sätestatud võrdse kohtlemise põhimõte näeb ette, et sarnaseid olukordi koheldakse samamoodi. Kohtupraktika kohaselt võib diskrimineerimine seisneda üksnes erinevate reeglite kohaldamises sarnastele olukordadele või sama reegli kohaldamises erinevatele olukordadele (vt kohtuotsus, 10.5.2012, komisjon vs. Eesti, C-39/10, EU:C:2012:282, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 96 Esiteks, mis puutub võrdlusesse muude kaubamärgiliikidega, siis nagu eespool punktides 85–88 analüüsitud, tuleneb ilma piirjoonte ja vormita värvide kui selliste kombinatsioonist koosneva kaubamärgi olemusest, et selleks, et märgist tuleneva kaitse täpne objekt oleks selge ning tarbijate ja ettevõtjate jaoks tajutav ning see täidaks seega oma päritolutähise põhiülesannet, andmata seejuures ebaproportsionaalseid konkurentsieeliseid, peab selle graafiline kujutis või sellele lisatud kirjeldus tooma välja asjaomaste värvide täpsed toonid, proportsioonid ja ruumilise paigutuse. Sellist täpsusastet nõutakse värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide olemuslikult vähem täpse olemuse tõttu, mis eristab neid muudest kaubamärkidest. Seetõttu on erinev kohtlemine eespool punktis 95 osutatud kohtupraktika tähenduses põhjendatud.
- 97 Teiseks, mis puutub võrdlusesse värvist kui sellisest koosnevaid kaubamärke käsitleva EUIPO varasema praktikaga, siis piisab, kui meenutada, et apellatsioonikodade otsuste puhul, mille nad teevad määruse nr 207/2009 alusel teatava tähise ELi kaubamärgina registreerimise kohta, on tegemist piiratud pädevuse, mitte kaalutusõiguse teostamisega. Järelikult tuleb apellatsioonikodade otsuste seaduslikkust hinnata ainult nimetatud määruse alusel, nagu liidu kohus on seda tõlgendanud, mitte apellatsioonikodade varasema otsustuspraktika alusel (kohtuotsus, 15.9.2005, BioID vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-37/03 P, EU:C:2005:547, punkt 47).
- 98 On tõepoolest juba otsustatud, et EUIPO peab võrdse kohtlemise põhimõtet ja hea halduse põhimõtet arvestades ELi kaubamärgi registreerimistaotluse läbivaatamisel võtma arvesse sarnaste taotluste kohta juba tehtud otsuseid ning uurima eriti tähelepanelikult, kas tuleb teha sama otsus või mitte (vt kohtuotsus, 10.3.2011, Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, punkt 74).
- 99 Siiski tuleb nende põhimõtete järgimisel arvestada seaduslikkuse põhimõttega. Seetõttu ei saa tähise ELi kaubamärgina registreerimise taotleja enda huvides tugineda võimalikule kolmanda isiku kasuks toime pandud õigusnormi rikkumisele, et saavutada identse otsuse tegemine (kohtuotsus, 10.3.2011, Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, punktid 75 ja 76).

- 100 Käesoleval juhul tugineb hageja esiteks EUIPO suunistele, mille kohaselt: „kui taotletakse värvide kui selliste kombinatsiooni registreerimist, peab graafiline kujutis, nagu see on esitatud, neid värve ruumis piiritlema, et määrata kindaks taotletud õiguse ulatus (*what you see is what you get* – mida näed, selle saad). Graafiline kujutis peab selgelt ära näitama eri värvide proportsiooni ja asukohta ning seega hõlmama süstemaatilist paigutust, mis kombineerib asjaomaseid värve ette kindlaks määratud ja alalisel viisil“ [mitteametlik tõlge]. Ta järeldab sellest, et EUIPO praktika nägi ette värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide registreerimistaotluste analüüsi eeskirja „mida näed, selle saad“ alusel.
- 101 Käesoleval juhul ei saa tugineda sellele praktikale, mis tahes rikkumisele. Nimelt nähtub eespool punktist 69, et süstemaatilise paigutuse nõue, nagu seda on kirjeldatud 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuses Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), ei ole nimetatud eeskirjaga kuidagi vastuolus. Vastupidi, tuleb nentida, et selline nõue tuleneb otseselt EUIPO suuniste selle punkti sõnastusest, millele hageja on tuginenud.
- 102 Teiseks tugineb hageja EUIPO praktikale, mis on 24. juuni 2004. aasta kohtuotsusest Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) hilisem ning millest nähtub, et EUIPO lubab eeskirja „mida näed, selle saad“ alusel selliste ELi kaubamärkide registreerimise taotlusi, mis seisnevad värvide kui selliste kombinatsioonides ning mis on sarnased vaidlusaluste kaubamärkidega, ja nende taotluste rahuldamisele apellatsioonikodade teatavate otsustega.
- 103 Nagu eespool punktis 99 meenutatud, ei saa sellega seoses hageja enda huvides tugineda võimalikule kolmanda isiku kasuks toime pandud õigusnormi rikkumisele (vt selle kohta ka kohtuotsus, 22.3.2017, Intercontinental Exchange Holdings vs. EUIPO (BRENT INDEX), T-430/16, ei avaldata, EU:T:2017:198, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 104 Kolmandaks väidab hageja, et Üldkohus ei ole kunagi leidnud, et registreerimistaotluses on vaja esitada värvide täpne paigutus nii, nagu neid toodetel kasutatakse. Ta tugineb eeskätt 28. oktoobri 2009. aasta kohtuotsusele BCS vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Deere (Rohelise ja kollase värvi kombinatsioon) (T-137/08, EU:T:2009:417), 12. novembri 2010. aasta kohtuotsusele Deutsche Bahn vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (Halli ja punase värvi horisontaalne kombinatsioon) (T-404/09, ei avaldata, EU:T:2010:466), 12. novembri 2010. aasta kohtuotsusele Deutsche Bahn vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (Halli ja punase värvi vertikaalne kombinatsioon) (T-405/09, ei avaldata, EU:T:2010:467) ja 28. jaanuari 2015. aasta otsusele Rohelise värvi viis tooni (T-655/13, ei avaldata, EU:T:2015:49).
- 105 Siinkohal piisab, kui märkida, et nimetatud kohtuotsustes ei käsitletud määruse nr 207/2009 artikli 4 ja artikli 7 lõike 1 punkti a rikkumist, mistõttu Üldkohus ei olnud kohustatud tegema otsust asjaomaste tähistest selguse ja täpsuse nõude kohta.
- 106 Kõike eelnevat arvestades tuleb esimese väite teine väiteosa tagasi lükata.

Kolmas väiteosa, mille kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet

- 107 Esimese väite selle väiteosaga seoses tuleb märkida, et hageja ei tugine hagiavalduses sõnaselgelt ka proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele, vaid ta viitab sellele esimest korda oma repliigis. Vastupidi EUIPO väidetele tuleb esimese väite see väiteosa tunnistada vastuvõetavaks. Mis puudutab esimest korda repliigi staadiumis esitatud etteheitesse, siis tuleb meenutada, et Üldkohtu kodukorra artikli 76 punktist d koosmõjus artikli 84 lõikega 1 nähtub, et hagiavalduses tuleb märkida hagi ese ja lühiülevaade esitatud väidetest ning et menetluse käigus ei või esitada uusi väiteid, välja arvatud juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Siiski tuleb tunnistada vastuvõetavaks väide, millega täiendatakse otseselt või kaudselt varem hagiavalduses esitatud väidet ja millel on viimasega otsene seos. Analoogne lahendus kehtib ka väite toetuseks esitatud etteheite suhtes (vt selle kohta ja analoogia alusel kohtuotsus, 21.3.2002, Joynson vs. komisjon, T-231/99, EU:T:2002:84, punkt 156).

- 108 Käesoleval juhul tuleneb etteheide selle kohta, et 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) kohaldamine EUIPO poolt viib ebaproportsionaalsete tulemusteni, mis puudutab värvist kui sellisest koosneva kaubamärgi graafilise kujutise kooskõla määruse nr 207/2009 artikliga 4, kaudselt esiteks hageja esitatud väidetest vaidlusaluste kaubamärkide graafilisele kujutisele lisatud selgesõnalise kirjelduse mittevajalikkuse kohta ja teiseks vastavasisulise õigusnormidest tuleneva nõude puudumisest; vastavad väited esitati juba hagiavalduse staadiumis.
- 109 Sellest tuleneb, et proportsionaalsuse põhimõtet käsitlev väide, mille esitas menetlusse astunud ühing menetlusse astuja seisukohtades, on kodukorra artikli 142 lõike 1 alusel samuti vastuvõetav.
- 110 Mis puutub selle väite põhjendatusse, siis tuleb ühelt poolt täpsustada, et kuna nendega soovitakse kritiseerida värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide erinevat kohtlemist võrreldes muude kaubamärgiliikidega, puudutavad selles raamistikus esitatud hageja argumendid tegelikult võrdse kohtlemise põhimõtet ning need tuleb seega tagasi lükata, nagu nähtub eespool punktides 94–106.
- 111 Teiselt poolt, mis puutub kriitikasse selle kohta, et 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) tõlgendus, mida apellatsioonikoda eelistab, toob kaasa värvist kui sellisest koosnevate kaubamärkide graafilise kujutise suhtes kohaldatavate tingimuste liiga range kohaldamise, arvestades nende tingimuste eesmärke, ning nõuete tarbetu ranguse, tuleb meenutada, et proportsionaalsuse põhimõtte nõuab, et liidu institutsioonide aktid ei läheks kaugemale sellest, mis on asjassepuutuva õigusaktiga taotletavate õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks sobiv ja vajalik, võttes arvesse, et juhul, kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb rakendada kõige vähem piiravat meetet, ning et tekitatud ebameeldivused ei tohi olla seatud eesmärkide suhtes ülemäärased (kohtuotsused, 12.7.2001, Jippes jt, C-189/01, EU:C:2001:420, punkt 81, ja 22.1.2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, punkt 50).
- 112 Nagu aga eespool punktides 41, 43 ja 44 märgitud, on esiteks määruse nr 207/2009 artikli 4 põhieesmärgid eelkõige tagada ELi kaubamärk kui päritolutähis, mis eeldab, et selle tajumine on täpne, alaline ja püsiv; tagada õiguskindlus, mis eeldab, et kaubamärgi omaniku, aga ka ametiasutuste ja muude ettevõtjate jaoks on määratud kindlaks ELi kaubamärgist tuleneva kaitse täpne objekt, ning kaitsta üldist huvi selle suhtes, et värvide kättesaadavus ei oleks põhjendamatult piiratud, ning selle suhtes, et ELi kaubamärgiõigust ei kasutataks ära alusetu konkurentsieelise saamiseks.
- 113 Teiseks on Euroopa Kohus, kui ta on rõhutanud värvide kui selliste kombinatsioonist koosnevale kaubamärgile kehtivat selguse ja täpsuse nõuet, et takistada arvukate eri kombinatsioonide olemasolu, kaalunud selle nõude proportsionaalsust nimetatud sättega taotletavate eesmärkide suhtes.
- 114 Kolmandaks tuleneb selle nõude proportsionaalsus värvide kui selliste kombinatsioonist koosnevate kaubamärkide suhtes otseselt nende kaubamärkide olemusest, nagu on analüüsitud eespool punktides 84–86. Et täpsustada sellise kaubamärgiga antava õiguse täpset objekti, on vaja, et alates registreerimistaotluse esitamisest on selle kujutamine objektiivne ja see esitab paigutuse kujul, milles tarbija seda tajub ja meelde jätab.
- 115 Arvestades eespool toodut, tuleb järeldada, et käesoleval juhul ei olnud 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuses Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) seatud tingimuste kohaldamine ebaproportsionaalne võrreldes eesmärkidega, mida nimetatud tingimustega taotletakse.
- 116 Peale selle, kui EUIPO nõustuks kaitsma kahe või enama värvi kombinatsiooni, mis *de facto* võimaldab arvukaid eri kombinatsioone, oleks see lähenemine võrdväärne sellise kaitse andmisega, mis on ebaproportsionaalne võrreldes kaubamärgiõiguse eesmärgiga, milleks on tagada tarbijate huvides kaubanduses kaubamärk kui kaupade päritolutähis.

- 117 Neljandaks väidab menetlusse astunud ühing, et proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine on seda ilmselgem, et uues määruses 2015/2424 on loobutud graafilise kujutise nõudest, lisades määrusesse nr 207/2009 artikli 4 punkti b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 4 punkt b), mis näeb nüüdsest ette pelgalt nõude, et tähist oleks võimalik esitada „viisil, mis võimaldab pädevatel asutustel ja üldsusel teha kindlaks tähiste omanikule tagatud õiguskaitse selge ja täpse sisu“.
- 118 Kuigi määruse nr 207/2009 artikli 4 punkt b, määrusega 2015/2424 muudetud kujul, ei ole käesoleval juhul kohaldatav, piisab, kui märkida, et sellises argumendis on võetud aluseks asjaomase sätte väär tõlgendus. Nimelt on määruse nr 207/2009 artikli 4 uus sõnastus, millega soovitakse pigem suurendada õiguskindlust, piiravam kui varasem sõnastus, kuna sellega integreeritakse sõnaselgelt selle koosseisu need eesmärgid, mis on määratud kindlaks 12. detsembri 2002. aasta kohtuotsuses Sieckmann (C-273/00, EU:C:2002:748) ja 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuses Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) ning seega on see täielikult kooskõlas nimetatud kohtupraktikaga ning sellega, kuidas apellatsioonikoda on viimast vaidlustatud otsustes kohaldanud.
- 119 Peale selle tuleb vastupidi hageja väidetele märkida nii nagu menetlusse astuja väitis, et ei ole võimatu ega ebaproportsionaalne nõuda, et värvide kui selliste kombinatsioonist koosneva kaubamärgi registreerimise taotlus oleks kujutatud graafiliselt või sellele oleks lisatud kirjeldus, mis hõlmab värvide süstemaatilist paigutust ruumis, nii et oleks võimalik selgelt ja täpselt aru saada, mis on nimetatud kaubamärgist tuleneva kaitse objekt.
- 120 Kõike eeltoodut arvestades tuleb põhjendamatuna tagasi lükata esimese väite kolmas väiteosa, mis puudutab proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist, ning sellest tulenevalt esimene väide tervikuna.

Teine väide, mille kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet

- 121 Käesoleva väite raames heidab hageja, keda toetab menetlusse astunud ühing, apellatsioonikojalet ette esiteks järeldust, et see kui kontrollija vaidlusaluste kaubamärkide registreerimistaotluse esitamise ajal aktsepteeris kirjelduse sõnastuse või suisa pakkus selle välja, ei anna alust õiguspärase ootuse tekkimisele, ja teiseks järeldust, et ei ole olemas EUIPO väljakujunenud praktikat või see ei ole samaväärne teabega, mis annab alust õiguspärase ootuse tekkimisele.
- 122 Lõpuks leiab hageja, et kuna EUIPO registreeris vaidlusalused kaubamärgid nende kasutamise käigus omandatud eristusvõime alusel, tegi ta vaikimisi otsuse nende kaubamärkide kooskõla kohta määruse nr 207/2009 artikliga 4.
- 123 EUIPO ja menetlusse astuja vaidlevad nendele argumentidele vastu.
- 124 Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktis a on sätestatud, et ELi kaubamärk tunnistatakse kehtetuks EUIPO-le esitatud taotluse või rikkumise suhtes algatatud menetluses esitatud vastuhagi põhjal, kui ELi kaubamärk on registreeritud sama määruse artikli 7 sätete vastaselt.
- 125 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et võimalus tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele on kõigil eraõiguslikel isikutel, kellel on institutsioon konkreetsid kinnitusi andes tekitanud põhjendatud lootusi. Sellisteks kinnitusteks on mis tahes vormis edastatud täpne, tingimusteta ja kooskõlaline teave, mis pärineb pädevast ja usaldusväärsest allikast (vt kohtuotsus, 5.4.2006, Kachakil Amar vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (Kolmnurgaga lõppev pikisuunaline joon), T-388/04, ei avaldata, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 126 Siiski peavad need kinnitused olema kooskõlas kohaldatavate sätete ja õigusnormidega ning lubadused, milles ei arvestata nende liidu õiguse kohaldatavate sätetega, ei saa huvitatud isikus tekitada õiguspärasest ootust (vt selle kohta kohtuotsus, 27.6.2012, Interkobo vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – XXXLutz Marken (my baby), T-523/10, EU:T:2012:326, punkt 83 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 127 Lisaks nähtub kohtupraktikast, et õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele tuginemiseks peab hageja olema võimeline selgitama, milles seisnevad põhjendatud lootused, mis rajanevad ametiasutuse poolt talle antud konkreetsetel kinnitustel, mis ajavad arusaadavalt segadusse heauskse isiku, kes näitab üles kogu keskmiselt asjatundlikult ettevõtjalt nõutavat hoolsust (vt kohtuotsus, 9.9.2011, dm-drogerie markt vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, punkt 114 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 128 Käesoleval juhul leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuste punktis 29 esiteks, et hageja ei saa tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele, kuna kontrollija poolt registreerimistaotluse esitamise ajal välja pakutud kirjeldused ei ole täpne, tingimusteta ja kooskõlaline teave, mis võib tekitada temas põhjendatud lootusi vaidlusaluste kaubamärkide registreeringu kehtivuse osas.
- 129 Esimese vaidlusaluse kaubamärgi osas nähtub toimikust, et kontrollija palus hageja esindajalt ajavahemikul 11. augustist kuni 3. septembrini 2004 aset leidnud telefonikõnedes täpsustada registreerimistaotlust, võttes arvesse registreerimistingimusi, mis on toodud välja 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuses Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), ja eeskätt lisada teavet kahe asjaomase värvi proportsioonide ning viisi kohta, kuidas neid värve on näha. Kontrollija selle palve tulemusena esitas hageja 11. oktoobril 2004 eespool punktis 3 nimetatud kirjelduse ning esimene vaidlusalune kaubamärk registreeriti 25. juulil 2005.
- 130 Mis puutub teise vaidlusalusesse kaubamärki, siis nagu eespool punktides 11–13 osutatud, teavitas kontrollija taotlejat vorminõuete täitmata jätmisest ning palus täpsustada, mis proportsioonis kumbagi värvi kasutatakse ning viisi, kuidas neid on näha; sellele vastates esitas hageja järgmise kirjelduse: „neid kahte värvi kasutatakse samas proportsioonis ja kõrvutiasetatuna“. Teine vaidlusalune kaubamärk registreeriti 8. märtsil 2011.
- 131 EUIPO ei ole neid faktilisi asjaolusid vaidlustanud.
- 132 Sellega seoses olgu täpsustatud, et nagu EUIPO kohtuistungil kinnitas, palus kontrollija neil kahel juhul hagejal esitatud kirjeldust üksnes täpsustada, märkides ära kahe asjaomase värvi proportsioonid ning viisi, kuidas neid on näha. Hageja esitatud täpsustused seejärel aktsepteeriti. Siiski ei tähenda see, et kontrollija andis neil kahel juhul täpse, tingimusteta ja kooskõlalise kinnituse, mille kohaselt need kirjeldused vastavad määruse nr 207/2009 artiklis 4 ette nähtud õigusnormidest tulenevatele nõuetele.
- 133 Esiteks, ehkki neil kahel juhul kontrollija aktsepteeris kaht kirjeldust, mis ei ole 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuses Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384) esitatud nõuetega kooskõlas, ei saa see asjaolu takistada, et vaidlusalused kaubamärgid tunnistatakse kehtetuks, kui nende registreerimisel rikuti absoluutset registreerimisest keeldumise põhjust, mis on ette nähtud määruse nr 207/2009 artiklis 7.
- 134 Teiseks, isegi kui eeldada, et kontrollija esitatud teabe võib lugeda täpseks ja tingimusteta kinnituseks, nähtub eespool punktis 126 osutatud kohtupraktikast, et kuna need kinnitused ei olnud kohaldatavate õigusnormidega kooskõlas, ei andnud need alust õiguspärase ootuse tekkimisele.
- 135 Kolmandaks ei kaitse ELi kaubamärgi registreerimine, millele eelnevad või ei eelne diskussioonid nõuetekohase ja täieliku taotluse tagamiseks esitatavate dokumentide kohta, selle kaubamärgi taotlejat ohu eest, et kaubamärk tunnistatakse määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 alusel kehtetuks. Nimelt nähtub eespool punktis 126 nimetatud kohtupraktikast, et õiguskindluse nõue, mis on selle sättega taotletav üldine huvi, on tingimata ülimuslik võimaliku õiguspärase ootuse ja erahuvi suhtes, millele ELi kaubamärgi omanik võib tugineda.

- 136 Peale selle on määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 eesmärk just nimelt võimaldada parandada võimalikud vead, mille kontrollija on teinud registreerimistaotluse esitamise ajal, ning tähtsust ei oma asjaolu, kas veale eelnesid või ei eelnenud diskussioonid kaubamärgitaotlejaga, kuna mõlemal juhul tehti väidetavalt õiged registreeringud, ilma et see siiski välistaks võimalust need kehtetuks tunnistada absoluutsel kehtetuks tunnistamise põhjusel, nagu selle artikli sõnastusest nähtub.
- 137 Teiseks leidis apellatsioonikoda, et hagejal ei saanud EUIPO varasema otsustuspraktika põhjal tekkida õiguspärast ootust.
- 138 Siinkohal olgu märgitud, et nagu eespool punktides 98 ja 99 meenutatud, on EUIPO kohustatud teostama oma pädevust kooskõlas liidu õiguse üldpõhimõtetega. Kuigi võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtteid arvestades peab EUIPO võtma arvesse sarnaste taotluste kohta varem tehtud otsuseid ning uurima eriti tähelepanelikult, kas tuleb teha sama otsus või mitte, peab nende põhimõtete kohaldamine siiski toimuma kooskõlas seaduslikkuse põhimõttega. Seetõttu ei või tähise ELi kaubamärgina registreerimise taotleja enda huvides tugineda kolmanda isiku kasuks toime pandud rikkumisele, et saavutada identse otsuse tegemine. Peale selle peab õiguskindluse ja just hea halduse tagamiseks iga registreerimistaotluse kontrollimine olema range ja täielik, et vältida ELi kaubamärkide alusetut registreerimist. Seetõttu tuleb selline kontrollimine läbi viia igal konkreetsel juhul. Tähise registreerimine ELi kaubamärgina sõltub erikriteeriumidest, mis on kohaldatavad asjaomaste faktiliste asjaolude raames ning mis on mõeldud selle kontrollimiseks, kas asjaomane tähis ei kuulu mõne keeldumispõhjuse kohaldamisalasse (vt kohtuotsus, 12.12.2014, *Comptoir d'Épicerie vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – A-Rosa Akademie (da rosa)*, T-405/13, ei avaldata, EU:T:2014:1072, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 139 Sellest järelduvalt leidis apellatsioonikoda õigesti, et hageja ei saa tulemuslikult tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumise väite toetuseks EUIPO varasematele otsustele (vt selle kohta kohtuotsus, 12.12.2014, *da rosa*, T-405/13, ei avaldata, EU:T:2014:1072, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 140 Peale selle ei teinud apellatsioonikoda viga, kui ta märkis vaidlustatud otsuste punktis 29, et kohtupraktika kohaselt ei ole lihtne praktika – ükskõik kui tavapärane see ka ei ole – samaväärne eespool punktis 125 osutatud kohtupraktika tähenduses täpse, tingimusteta ja kooskõlalise teabega (vt kohtuotsus, 25.3.2009, *Anheuser-Busch vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Budějovický Budvar (BUDWEISER)*, T-191/07, EU:T:2009:83, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 141 Pealegi, nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuste punktides 30–33 õigesti märkis, ei saa hageja tugineda EUIPO või apellatsioonikodade varasematele otsustele või liidu kohtu otsustele, mis käsitlevad selliseid värve kui selliste kombinatsioonist koosnevaid ELi kaubamärke, mis on vaidlusaluste kaubamärkide sarnased, ja mis tuginevad üksnes määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktile b, et kinnitada selliste kaubamärkide sama määruse artikli 4 tähenduses registreeritavust käsitleva praktika olemasolu.
- 142 Nimelt ei saa järeldada asjaolust, et kontrollija, apellatsioonikoda või liidu kohus on teinud otsuse nende kaubamärkide ainult eristusvõime puudumise kohta, et need loeti määruse nr 207/2009 artikliga 4 kooskõlas olevaks. Seetõttu ei saa leida, et need otsused väljendavad praktikat, et EUIPO või liidu kohus aktsepteerib sellist liiki kaubamärkide ELi kaubamärgina registreerimise taotlusi. Samuti tuleb tagasi lükata hageja argument, mille kohaselt EUIPO tegi vaikimisi, kui ta registreeris vaidlusalused kaubamärgid kasutamise käigus omandatud eristusvõime alusel, otsuse nende kaubamärkide kooskõla kohta määruse nr 207/2009 artikliga 4.
- 143 Kolmandaks, mis puutub sellesse, et menetlusse astunud ühing tugineb EUIPO suunistele, siis on varem juba otsustatud, et miski ei anna alust leida, et need on vastavas valdkonnas kohaldatavate liidu õiguse normide suhtes ülimuslikud (vt selle kohta kohtuotsus, 25.3.2009, *BUDWEISER*, T-191/07, EU:T:2009:83, punkt 48).

- 144 Kõigest eeltoodust tuleneb, et apellatsioonikoda järeldas õigesti, et hageja ei saa õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele tugineda.
- 145 Seetõttu tuleb teine väide tagasi lükata. Seega tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja võtta seisukohta hageja teise väite vastuvõetavuse osas.

Kohtukulud

- 146 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuvaidluse on kaotanud hageja, tuleb kohtukulud vastavalt EUIPO ja menetlusse astuja nõuetele välja mõista hagejalt.
- 147 Lisaks võib kodukorra artikli 138 lõike 3 kohaselt Üldkohus otsustada, et menetlusse astuja, keda ei ole sama artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud, kannab oma kohtukulud ise. Käesoleval juhul jäävad hageja toetuseks menetlusse astunud ühingu kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud, sealhulgas Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Optimum Mark sp. z o.o. kohtukulud välja Red Bull GmbH-lt.**
- 3. Jätta Marques'i kohtukulud tema enda kanda.**

Prek

Buttigieg

Berke

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 30. novembril 2017 Luxembourgis.

Allkirjad